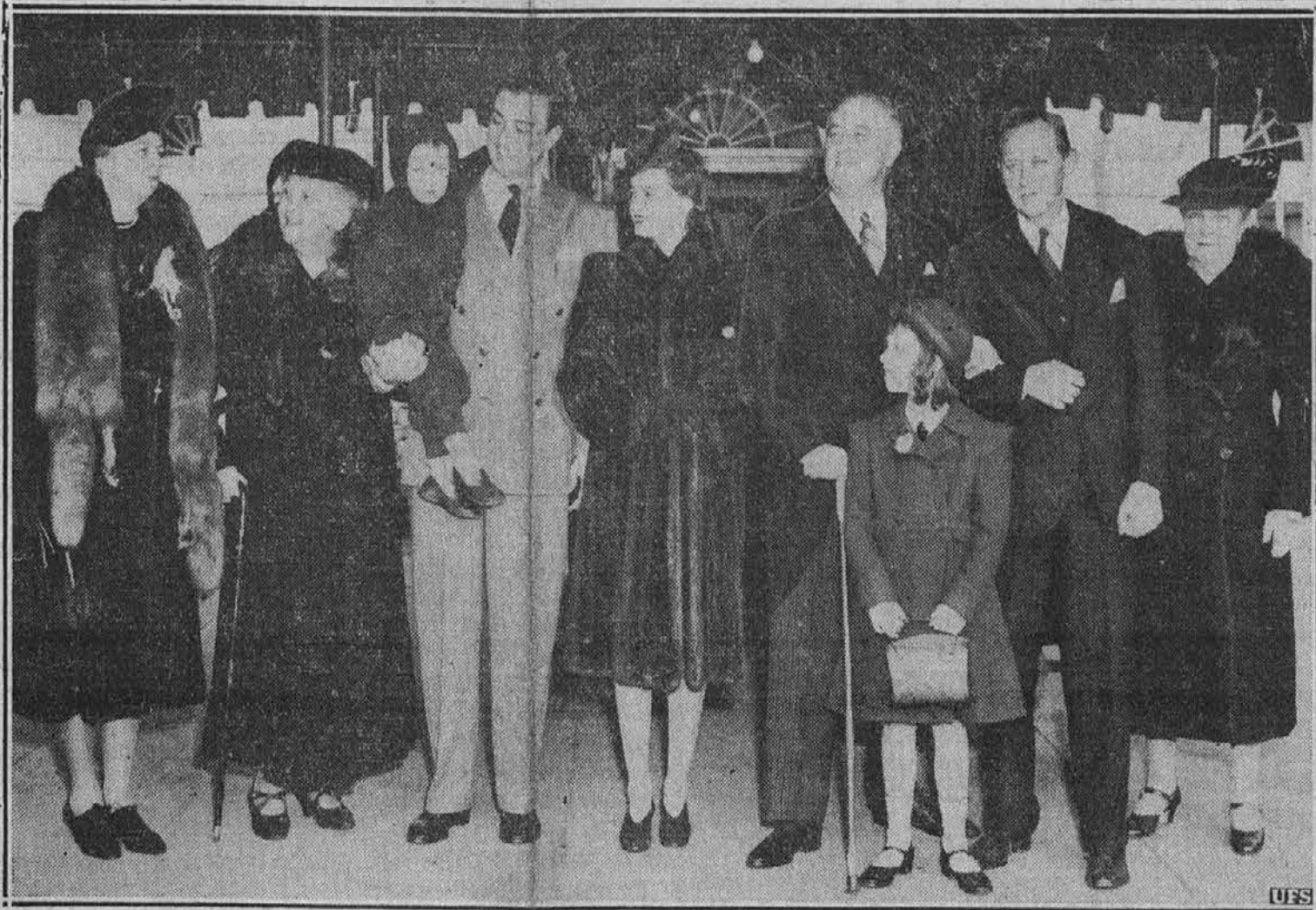

PREDSEDNIK ROOSEVELT GRE S SVOJO DRUŽINO V CERKEV

Družina predsednika Roosevelta na potu iz Bele hiše k božičnim obredom v cerkev. Od leve proti desni so: Mrs. Franklin D. Roosevelt, predsednikova soproga; Mrs. Sara Roosevelt, predsednikova mati; Franklin D., Jr., predsednikov sin s svojo ženo in sinčkom Franklin 3; predsednik Roosevelt, Harry Hopkins, bivši trgovinski tajnik in njegova hčerka Diana in Mrs. James R. Roosevelt.

Roosevelt se smejal Hitlerjevemu odgovoru

Nesramna laž, pravi Hitler Rooseveltovim besedam

Washington. — Predsednik Roosevelt se je na ves glas zamejal, ko so mu povedali, kaj je Hitler odgovoril na njegov govor zadnje nedelje večer. Roosevelt je sprejel časnikarske poročevalce. Sedel je pri mizi in odgovarjal na razna vprašanja. Ko mu je nekdo povedal, da je Hitler podal komentar na njegov govor zadnje nedelje ter izjavil, da je izrekel Roosevelt "nesramno laž," ko je trdil, da namerava osišece podjarmiti ves svet, se je Roosevelt naslonil na stolu nazaj in se na ves glas zamejal. Med navzočimi je bil tudi poročevalec za nemško časopisje.

Zed. države bodo dajale Angliji orožje v zameno za razne potrebščine

Predsednik Roosevelt bo predložil kongresu načrt, po katerem se bo dalo nadaljno pomoč Angliji. Namignil je, da se bo napravil nekak načrt, po katerem bo dale Zed. države Angliji orožje, letala, ladje in drugo, za to bi pa dobile razne sirovine, kot kositer in gumij. Testvari Amerika zelo potrebuje in jih mora kupovati v inozemstvu. Drug sistem bi bil pa ta, da bi Zed. države orožje in municijo nekako posodile Angliji, to se pravi, da bi isto Anglija po vojni vrnila v isti množini.

Prihodnji kongres bo sledil Rooseveltu brez političnih in strankarskih bojov

Washington, D. C. — Kljub tarnanju nekaterih, ki se hočejo ograditi z visokim kitajskim zidom z ozirom na inozemsko politiko, pa bo 77. kongres, ki se zbere jutri, sledil do skrajnosti Rooseveltu in vsem njegovim priporočilom za narodno obrambo in pomoči Angliji. Dasi bo kongres v resnici tehnično v miru z vsem svetom, pa bo vendar reševal vojne probleme.

Prihodnji ponedeljek bo predsednik poslal kongresu svojo poslanico, ki bo v glavnem nadaljevanje govora zadnje nedelje, toda bo svoje cilje in načrte natančneje razložil. Potem bo šel pa kongres na delo, da bo te predsednikove načrte uresničil.

Izginilo bo staro politično nasprotstvo konservativcev, ki je bilo sicer v zadnjih treh letih precej močno in je preprečilo več Rooseveltovih namer. Toda opozicija bo izginila, ali pa bo čisto brezpomembna, ko bo šlo za narodno obrambo in pomoči Angliji. Edino kar bo opozicija morda zahtevala od Roosevelta bo to, da razloži v podrobnosti pogres obrambenega načrta.

Vstopnice za razstavo
Za mednarodno razstavo, ki se vrši v mestnem avditoriju od 4. do 19. januarja, se lahko kupi vstopnice v predprodaji. Sedaj jih lahko kupite za 25 centov. Pozneje bodo po 35 in 50 centov. Vstopnice lahko dobite tudi v našem uradu.

Nemci so odložili 500 oseb na samotnem otoku blizu Avstralije

si so bili vzeti z raznih ladij, ki so jih Nemci potopili v zadnjih mesecih na Pacifiku; med rešenimi je 70 žensk in otrok.

Singapore, 1. jan. — Neka avstralska ladja je pobrala na otoku Emarau, severno od Avstralije 500 oseb, katere so izločili tukaj 21. decembra nemške ladje. Odpeljali so jih zdaj v Avstralijo. Med rešenimi so Avstriji, Francozi in Norvežani, ki se nahajali na ladjah, katere Nemci potopili zadnje mesece na Pacifiku. Med rešenimi je nekaj potnikov, 70 žensk in otrok, drugi so pa mornarji. Vse so Nemci pobrali z ladij, ki so jih potopili, zdaj so pa skupaj izložili na otoku Emarau in jih tam pustili.

Prva se je mislilo, da so to Avstralci s potopljenih ladij, ki so jih Nemci potopili šele zadnje dneve. Toda kot kaže se nam, so bile ladje potopljene v več mesecih. Rešeni so iz sedem ladij: Rangitane, Holm-

wood, Notou, Ringwood, Triona, Triadic, Triaster, Vinni, Turakina in Komata.

Angleška in avstralska mornarica sta poučeni o teh nemških roparskih ladjah, ki razsajajo po Pacifiku, toda radi obsežnosti istega, jim je težko priti na sled.

Nekaj gori omenjenih ladij je bilo svoje čase že poročanih kot potopljenih, o usodi drugih pa se ni vedelo do zdaj, ko so rešenci povedali, da so jih potopili Nemci.

Otok Emarau spada k Bismarck otočju, to je skupina kakih 100 otokov severno od Avstralije. To otočje je bilo pred prvo svetovno vojno pod nemškim pokroviteljstvom, versajska mirovna pogodba ga je pa prisodila Avstraliji.

Štiri laške ladje potopljene

Belgrad, 31. dec. — Neka avstralska ladja je pobrala na otoku Emarau, severno od Avstralije 500 oseb, katere so izločili tukaj 21. decembra nemške ladje. Odpeljali so jih zdaj v Avstralijo. Med rešenimi so Avstriji, Francozi in Norvežani, ki se nahajali na ladjah, katere Nemci potopili zadnje mesece na Pacifiku. Med rešenimi je nekaj potnikov, 70 žensk in otrok, drugi so pa mornarji. Vse so Nemci pobrali z ladij, ki so jih potopili, zdaj so pa skupaj izložili na otoku Emarau in jih tam pustili.

Prva se je mislilo, da so to Avstralci s potopljenih ladij, ki so jih Nemci potopili šele zadnje dneve. Toda kot kaže se nam, so bile ladje potopljene v več mesecih. Rešeni so iz sedem ladij: Rangitane, Holm-

Vrag vzemi Hitlerja! kliče London

London, 1. jan. — Po cestah se vedno gasilne cevi in tujgasci so še vedno na delu zadnje nedelje, ko so Nemci strašno udarili na London. Nocoj se ljudje niso zmenili vse to. Veselo so prepevali, poščili srečno novo leto in vpijali "Vrag naj vzame Hitlerja!"

Prvič v zgodovini so ljudje v Londonu, ki so praznovali prihod novega leta. Novo leto je prišlo v Anglijo brez sodelovanja nemških bombnikov. Vzrok temu je bilo slabo vreme, ki je prisililo letala ostati na tleh že v ponedeljek večer.

Vlada je izdala na narod ukaz, da se formirajo povsod straže tako, da ne bo niti eno poslopje nezavarovano za slučaj, če bi Nemci zopet metali zažigalne bombe.

Chicago. — V nedeljo zjutraj je policija na avstralski strani mesta našla v avstralski ulici Franka Petka ubila. Kdo ga je ubil, najbrže ne bo nikdar znano, toda policija ni da ga je nekdo zadel z avtralsko puščico, da ga je potem pustil na ulici. Petka je smrtno ranjen, se je odšel v alejo in tam obležal. Ponesrečenec je bil star 31 let, samostojen in rojen je bil v Chicagu.

Buenos Aires, Arg. — Dne 2. decembra je vlak do smrti vozil Olgo Figelj, staro 28 let, ki je služila pri neki argentinski družini. Doma je bila s štirimi otroki, brati in sestri.

Italijanski kralj in Roosevelt izmenjujeta novoletna voščila

Washington, 31. dec. — Predsednik Roosevelt, ki je v nedeljo večer obsodil pakt med Berlinom, Rimom in Tokiem kot "nesveto zvezo," je nocoj voščil italijanskemu kralju Emanuelu srečno novo leto ter izrazil upanje, da bo v letu 1941 italijanski narod užival blagoslov pravičnega miru.

Roosevelt je poslal to voščilo italijanskemu kralju potem, ko mu je ta poslal novoletno voščilo.

"Visoko cenim Vaše prijazno voščilo," je odgovoril Roosevelt. "Pošiljam Vašemu veličanstvu svoje iskrene želje k Vaši osebni sreči in upanje, da se bo v tem prihodnjem letu italijanski narod mogel veseliti blagoslova pravičnega miru."

CELO ŽENINU SE ZDI POROKA NEUMNOST

Cincinnati, O. — John C. Powell in Mrs. Addie McKesson, sta se poročila na starega leta večer. Zenin se je izjavil, da mu je padla "neumna misel" v glavo in posledica je bila poroka. Morda ima prav, ker on je star 74 let, nevesta pa 82. Srečni ženini je bil 40 let dovec.

Blejsko jezero 27 SDZ

Društvo je izvolilo za leto 1941 sledeči odbor: Predsednik John Debeljak, podpredsednik Frank Fende, tajnica Mary Marn, 14410 Sylvia Ave., zapisničarica Jennie Potočnik, blagajnik Peter Rostan, nadzorniki: Joseph F. Durn, George Panchur, Frances Wolf, zdravniki: dr. Siegel, dr. Rotter in dr. Perme. Seje so vsak tretji torek v mesecu v SDD na Waterloo Rd.

Iz bolnišnice

Mrs. Mary Merhar, 1245 Norwood Rd. se je vrnila iz bolnišnice in prijateljice jo zdaj lahko obiščejo doma. Zahvaljuje se za obiske in cvetlice v bolnišnici.

Nič ni še!

V teku ene minute po nastopu novega leta, so bili v Clevelandu rojeni štiri otroci. Toda noben od teh ni slovenske krvi. Do danes zjutraj nismo dobili še nobenega poročila o kakem slovenskem naraščanju v tem letu. Torej se še nič ne ve, kam bo šla nagrada. Pa najbrže brez nič ne bo.

Avtna kolizija

Na državni cesti št. 42, tri milje severno od Medina, O., se je zaletel avto, ki ga je vozil neki Walter Datch v truk, ki ga je vozil Joseph Pate iz 1411 E. 53. St. Karambol je bil tako silen, da sta začela goriti avto in truk. Pate je naglo skočil s truka, voznik avta, ki je pri vožnji najbrže zaspal, je pa zgorel v avtu. Na truku, ki je bil poln raznih produktov, je škoda \$4,200.

Tretja obletnica

V četrtek ob šestih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica za pokojnim Frankom Kralj v spomin tretje obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Baraga Glee Club

Nocoj, točno ob sedmih, se vrši pevska vaja za vse članice v šoli sv. Vida.

CLEVELAND IMA ZDAJ NOVEGA ŽUPANA

V torek dopoldne, ob 11:41, če hočete vedeti natančno, je izročil župan Harold H. Burton županske posle mesta Clevelanda svojemu nasledniku (katerega si je po svoji milosti sam izbral) Edward Blythinu. Tako je končal Mr. Burton svojo petletno županovanje v Clevelandu in se odpeljal v Washington, kjer bo sedel prihodnjih šest let v senatu Zed. drž.

Kakih 300 mestnih uslužbencev, kabinetnih uradnikov in, seveda, republikanskih voditeljev je bilo navzočih pri teh zgodovinskih (!) ceremonijah. Ceremonije, ki so bile v zvezi s predajo mestnih ključev, so bili prav zanimivi. Poslušajte!

Po mestnem čarterju more naslediti župana najprej mestni direktor postav. Sedanji direktor (Brainard) je demokrat, torej kot tak bi bil samo pod smrtnim republikanskim grehom upravičen do tega urada. Zato so naš bivši ata župan Burton odstavili direktorja postav (demokrata) in imenovali v ponedeljek večer v ta urad pomožnega direktorja Blythina. Ta je nastopil svoj urad v torek zjutraj in je bil v tej kapaciteti polne tri ure. Ob enajstih je župan Burton odstopil, na njegovo mesto je stopil direktor postav Blythin, ki storil je kot svoj prvi uradni čin ta, da je imenoval bivšega direktorja postav, Brainarda, zopet za direktorja postav. Tako smo dobili z diplomatsko potezo republikanskega župana — za 10 mesecev in nekaj dni navrh. Potem bodo imeli pa besedo demokratje.

Hitler prerokuje zmago za leto 1941

Berlin, 1. jan. — Adolf Hitler je obljubil svoji armadi in nemškemu narodu, da jim bo leto 1941 prineslo popolno zmago. V istem času je pa bruhalo nemško časopisje, na dovoljenje od Hitlerja, besne napade na predsednika Roosevelta, ker je v nedeljo obljubil vso možno pomoč Angliji.

Hitler je v svoji poslanici armadi in narodu zatrjeval, da je vsemogočni Bog z njimi, ki je "obrnil hrbet kapitalistom in vojnim molohom in bo zdaj rosil svoj popoln blagoslov na nemške bombe, topove in bombnike."

Vodilno nemško časopisje je obdolžilo Roosevelta, da je sokrivic sedanje vojne in tudi odgovoren, da se bo vojna podaljšala. Nemško in italijansko časopisje piše, da ne bo dolgo, ko bo Japonska obračunala z Zed. državami.

Baraga Glee Club

Nocoj, točno ob sedmih, se vrši pevska vaja za vse članice v šoli sv. Vida.

Člani ministrstva za kulturo in šolstvo, Ljubljana

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 1 Thurs., Jan. 2, 1941

Mi ne prosimo, mi zahtevamo!

Na ljudskem shodu v nedeljo v SND na St. Clair Ave., kjer smo ameriški Slovenci manifestirali zahtevo po osvoboditvi vse slovenske zemlje, je rekel msgr. Vitus Hribar te značilne besede: "Če bo kdo vladal svet, ga bo Slovan! Ako bomo nastopili solidarno in kot en mož, bomo dosegli vse! Združeni v enem cilju, v eni misli, nam ni treba prositi naših pravic, ampak jih zahtevamo!"

Da, mi zahtevamo nazaj sveto slovensko zemljo, zahtevamo nazaj našo koroško zemljo, zahtevamo nazaj Idrijo, Postojno, Gorico, Trst, Reko. Vse, kar je našega, ki je bilo naše, z našo krvjo in našimi žulji obdelano, to zahtevamo nazaj.

To je namen akcije, ki se je začela zadnje nedelje sprejetjem spomenice, ki bo odposlana na vlado Zed. držav in na angleško vlado. Ne zato, ker od njih to zahtevamo, ampak zato, ker ti dve mogočni demokratični državi bosta nekoga dne sedeli pri zeleni mizi, kjer se bo delila pravica in popravljala krivica, ko bodo zatirani in razžaljeni zopet potolaženi, kjer se bo jemalo diktatorjem nagrabljeno zemljo in jo dajalo njih pravi lastnikom nazaj.

In tedaj mora imeti zlasti naša ameriška vlada v rokah dokaze, ki upravičujejo naše zahteve. Zato se nam je zdelo, da je pravi čas, da započnemo mi tukaj v svobodnih Zedinjenih državah seznanjati tozadevne oblasti, da smo tudi Slovenci eden izmed onih narodov, ki smo bili okradeni na zemlji, s katero je nesramni in grabežljivi tujec pogoltnil sto in sto tisoče naših slovenskih ljudi in kjer na naši zemlji s silo vzgaja slovensko mladino v janičarje, ki naj bi v teku generacij pozabili, kdo sta bila njih prastari oče in prastara mati.

Mi tukaj v svobodnih Zed. državah lahko zahtevamo pravic za naš narod preko morja, ker on tam ima vezane roke. Nad njim visi meč, proti njemu so obrnjena žrela topov. Kako naj zahteva nekaj svojega nazaj, ko mora paziti, da mu ne ugrabiš še tega, kar ima. Mi smo pa tukaj na svobodni ameriški zemlji, pod zaščito največje demokracije na svetu, v varstvu mogočne zvezdne zastave, ki jemlje v varstvo vse zatirane, vse, ki prosijo nje pomoči.

Naključje je naneslo, da smo započeli akcijo za osvoboditev slovenske zemlje izpod tujčeve pete ravno na isti dan, ko je največji človekoljub naše dobe, predsednik Roosevelt, govoril zgodovinske besede ameriškemu narodu in vsem narodom sveta, da je trdno prepričan, da bodo končno mogočni diktatorji poraženi, katerih edini cilj je zagospodariti vsemu svetu. Veliki predsednik Roosevelt je svečano obljubil dati vso pomoč onim deželam, ki se branijo pred grabežljivimi sosedi, ki se bore za svobodo in za svojo zemljo.

Predsednik Roosevelt dobro ve, in dobro vemo vsi, da diktatorji ne sovražijo ničesar bolj kot našo Ameriko, naše svobodne in demokratične principe. Cilj diktatorjev ni zagospodariti nad vso Evropo, ampak njih glavni cilj je uničiti veliko in mogočno republiko, zaščitnico vseh ponižanih in oropanih, Zedinjene države ameriške. Naj se nihče ne moti in naj ne misli, da hočejo diktatorji vpeljati "novi red" samo v Evropi. Ta "novi red," kakor pravijo, pa ne bo noben "novi red," ampak bo suženjstvo malih narodov pod enim samim gospodarjem — Nemcem.

In danes se bje boj na evropskih frontah, da se reši evropske narode sužnjosti, da se ohrani svoboda vsem, ki hočejo biti svobodni, da se vrne naropana zemlja prizadetim. Zato je pa stopil veliki Roosevelt pred svet in brez ovinkov povedal, da Zedinjene države ne bodo držale križem rok, ko govtajo nenasitni diktatorji eno deželo za drugo. S tem Roosevelt ni hotel samo povedati, da je Amerika na strani zatiranih, ampak je hotel tudi povedati in pokazati ameriškemu narodu nevarnost, ki mu grozi, če se diktatorjev ne ustavi o pravem času, če se ne zajezi hudournika, dokler ne razlije svojih voda čez bregove.

"Diktatorji ne bodo zmagali v tej vojni!" je rekel Roosevelt. Pa to ni samo stavek lepih in bodrejših besed, ampak so bile te besede postavljene na vso silo, ki jo premorejo Zedinjene države. Res je! Če stopita na stran demokratičnih držav, ki danes bjejo boj za svoj obstanek proti diktatorjem, oba ameriška kontinenta, je to sila, ob kateri se mora skrhati vsak meč. In skrhal se bo!

Demokracija bo končno zmogla in Stric Sam bo oni, ki bo zmagal v tem gigantskem boju. Zato bo pa tudi Stric Sam tisti, ki bo vzel po končani vojni tehnično v roke in začel deliti pravico teptanim. Mogočni diktatorji se bodo pokrili v mišje luknje in ponižno bodo čakali pri vratih na ono, kar jim bo oddelil Stric Sam. Tedaj bomo pa stali tam tudi mi Slovenci in bomo zahtevali svojo zemljo.

Akcija, ki je bila započeta v nedeljo, mora neumorno delati. Niti za trenutek ne smemo pustiti stvari v nemar. Narod v stari domovini in v zasedenih krajih pričakuje naše pomoči. Narod nam preko Atlantika ve, da mi lahko veliko storimo v tem oziru. Ali naj se vara v tem pričakovanju? Ali naj mi tukaj, ki uživamo svobodo, pozabimo na naše zarobljene brate in sestre?

Ne, njih upanje jih ne sme varati! Pojdimo naprej do zmage! Podpirajmo poslanico predsednika Roosevelta, da ž njim zmagamo, ali pa umremo. Naj ne bo med nami popustljivca, ne mešetarja. Mi ne prosimo, mi zahtevamo!

BESEDA IZ NARODA

Delničarjem N. A. banke Igra in veselica podružnic SMZ

Tale dopis naj bi delničarji prečitali in prišli na delniško sejo slovenske The North American banke. Vsi delničarji ste prejeli po pošti karte kot vabilo, da se udeležite delniške seje, ki se bo vršila v Knausovi dvorani dne 8. januarja, v sredo zvečer, kakor je v pravih banki. Obenem je s karto tudi še druga karta, kar pomeni, da tisti, kateri se seje nikakor ne more udeležiti, lahko drugemu izročijo, ali drugega poveri s takozvano pooblastilnico—Proxy. To si pa nikakor ne smete razlagati, da je že vseeno, če izročite Proxy drugim in da vi ostanete doma. Tega pa že ne! Nikakor! Vsi pridite na sejo! Ne bojte se, da se bomo kregali! Tega ne bo več, to je pozabljeno, ker obe banki lepo napredujeta, stara in nova in obe obetata, da se bodo zacelile rane in popravilo, kar je bilo zamujenega.

Vabim vas v imenu direktorjev banke, da se odzovete in pridete na sejo, da boste slišali o poslovanju, dobili v roke račune in uradnikom dali priznanje ali ukor. Vedite, da ste delničarji gospodarji banke, uradniki so samo vaši najemniki, da banko vodijo in posredovalci z denarjem med vlagatelji in med temi, ki si denar izposodijo, da naredijo denar za vas delničarje.

Vedeti bi morali delničarji in se zavedati, da ste gospodarji in lastniki prave ameriške banke in na kar bi morali biti še zelo ponosni. Ta banka ima pred seboj veliko bodočnost, če pomislite, koliko je narasla v zadnjih par letih. Bodočnost naše slovenske banke je velika, če bomo tudi v bodoče z njo sodelovali, kakor smo to storili do sedaj. Ne recite, da je že vse O. K., da naj kar direktorji sam dela tako naprej, brez vašega zanimanja. Vi pridite na sejo in dajte nam nasvetov, magari ukora, včasih je tudi ukor umesten za zboljšanje banke. Pridite in povejte tudi to, če vi od strani mogoče vidite, da s poslovanjem pri banki v poslušnosti ni vse v redu. Če bi se moralo kaj izboljšati. Mi mogoče v uradovanju tega ne opazimo, nam mogoče nikdo ne pove in nas ne opomni na kaj potrebnega zboljšanja.

Gotovo pa slišite opazke med ljudmi in to nam sporočite. Z drugo besedo, saj ni potreba, da se stvari razmotrivajo z batinami in zabavljanjem! Delati za banko se pravi delati za narod. Skoro tisoč rojakov je, ki so delničarji banke. Vsi lahko pričakujejo, kakor vse kaže, da bo banka s prihodnjim letom pričela plačevati redne dividende na delnice, koliko bo imel narod koristi od tega. Koliko koristi pa ima narod tudi od posojil naše banke, vse to morate imeti pred očmi in misliti, da ste kot delničarji tudi dolžan sodelovati za svoj lastni in za korist naroda. Prišel bo čas, ko boste razumeli ta klic in vabilo za sodelovanje z domačo slovensko banko. Na seji bo poleg direktorjev izvoljen tudi odbor svetovalcev. Pri tolikem napredku se tak odbor potrebuje. Na sejo pridite!

Predsednik.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

V tem znamenju začnimo novo leto in delajmo, da bomo s temi našimi zahtevami uspeli. Trdno smo prepričani, da ga ni med nami tukaj enega Slovence, ki bi mogel ali hotel nasprotovati tej akciji. Malosrčni bodo stali ob strani, ker se jim godi dobro in ne vedo, kaj se pravi bivati pod tujo streho. Nič zato. Dovolj je drugih, ki bodo prišli za delo. Doberdo, slovenskih fantov grob, naj bo tista živa plamenica, ki nas bo podžigala k delu za svobodo, za domovino, za sveto slovensko zemljo.

cija je nepristranska glede verskega ali političnega prepričanja. Zatorej fantje in možje, pristopite v to odlično organizacijo SMZ. Z malim mesečnim prispevki si zagotovite smrtino, ki bo v slučaju smrti kri-la vsaj pogrebne stroške, če nimate nobenega drugega društva. Da bo pa naši organizaciji mogoče še bolj pomnožiti svoj delokrog, zato pa želi pomnožiti svoje vrste.

V ta namen priredi skupno prireditev vseh podružnic 12. januarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Če pa hočemo, da bo popolen uspeh te prireditve, zato je potrebno, da se članstvo kakor tudi občinstvo iz Clevelanda in zunanjih mest v velikem številu odzove našemu vabilu in poseti to prireditev popoldne in zvečer.

Za skupne podružnice Slovenske moške zveze,
Steve F. Pirnat.

Iz bele Ljubljane

Že je staro leto za nami. Kako hitro čas beži in kaj imamo od tega kakor to, da imamo eno leto več na plečih. Silvestrovanje je za nami. Ne smem pa sedaj pozabiti povedati, da bodo naša dekleta v soboto, 4. januarja praznovala četrto obletnico.

Da bo ja vsak zadovoljen, zato so si tudi izbrale fin orkester Johnny Pecon in njegove fante. Nikar ne pozabite ta večer priti v Slovenski društveni dom na Recher Ave. Obljubili so tudi, da bodo dale nagrado za najboljši valček. S tem bodo tudi starejši imeli veliko zabavo. Posebno pa apeliram na članice in njih močičke, da se boste udeležile in pokazale dekletom, da smo ponosne nanje.

One se tudi vselej odzovejo v svojih lepih oblekah, kadar jih kje potrebujemo. Za te obleke si same skrbje in to stane precej denarja. Zato pa smo me članice dolžne, da se udeležimo njih prireditve in jih podpiramo po svojih močeh. Še enkrat vas prosim—pridite in prav prijazno vabim tudi članice drugih podružnic, da se udeležite. Kadar bo prilika nanesla, se bomo pa tudi me rade odzvale vašemu vabilu.

Torej na svidenje 4. januarja ob osmi uri zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Frances Rupert.

Svetovidski oder

Kdaj bo pa sedaj, zopet igra, ste večkrat vprašali. Odgovor ste dobili: Kar v Ameriški Domovini pazite na naznanilo, kdaj bomo podali zopet igro. No sedaj se pa oglašamo in vam naznanjamo, da bomo priredili veseligr "Čevljar" v treh dejavnih in sicer 5. januarja in jo zopet ponovili 12. januarja v šolski dvorani sv. Vida. Igra ima samo moške vloge. Za enkrat smo dali članicam igralskega osebja malo počitka. Med tem časom bomo pa mi fantje bolj garali po oderških deskah, da vam bomo podali igro v največjo zabavo.

Igra je vseskozi smešna. Godi se v Ljubljani v bolnišnici. Pa ni treba misliti, da bomo koga operirali, o kaj se. Ubožega čevljarja bomo učili brati na veliki uri in ne vem kaj še vse. Le pridite pogledati, boste vsaj videli kako kunšten je ta čevljar. Pa tudi deklški pevski zbor Baraga bo nastopil med dejanji. Saj sami veste kako lepo pojo naša dekleta. Vidite tako bomo začeli novo leto z veseligr, ki je ne boste zlepa pozabili in z petjem da bomo tako ostali kar celo leto židane volje.

Vstopnice so že v razprodaji v Novak's Confectionery Store. Rezervirane vstopnice so po 50c, nerezervirane pa po 35c.

Člani Svetovidskega odra.

Lorainški kotiček

Josephine Eisenhardt

Tukaj je umrl Jakob Janežič, star 51 let. V tej deželi je bival že 35 let. Doma je bil iz Vrhnik pri Ložu na Notranjskem. Tukaj zapušča brata Franka in več drugih sorodnikov. Ni bil pri nobenem društvu, imel je le nekaj inšurenca v tovarni, kjer je bil zaposlen. Naj mu bo miren počitek v ameriški zemlji.

V bolnišnico je bil v svrhu operacije odpeljan rojak Max Kragelj. V bolnišnici se tudi nahaja mladenka Jennie Tomažič iz 32. ceste.

Mladenka Berta Anzelc si je pri nesrečnem padcu zlomila nogo in se že nekaj tednov nahaja v domači oskrbi.

Nadalje so na bolnišnici posteljah tudi: Mrs. Helena Bučar, Mrs. Mary Balant in Mrs. Mary Virant. Vsem gori omenjenim bolnikom želimo, da bi se jim ljubo zdravje kaj kmalu povrnilo.

Japonske žepne podmornice

Ni dolgo tega, ko je vse časopisje poročalo, da so na Japonskem uspeli poizkusi s takozvanimi "živimi torpedi." Te torpede vodi mornar, ki se tudi s torpedom vred zalepi v sovražno ladjo. Ker pri tem napadnem orožju nihče ne uide smrti, je bilo treba dobiti za to tudi ljudi, ki so bili pripravljeni žrtvovati se za uspeh tega najbolj nevarnega orožja na morju. Po poročilih so se ponudili za vodstvo takih torpedov tisoči in tisoči japonskih mornarjev in častnikov. Od tedaj o tem skrivnostnem orožju ni bilo slišati ničesar več. In šele, če bo Japonska šla v vojno proti kakim drugim velesili, bomo videli, kaj je s temi "živimi torpedi." Kljub temu pa je japonska vojna industrija ustvarila še drugo nevarno napadno orožje proti vojnim ladjam. Tudi to orožje ima isto nalogo, kakor živi torpedo.

Japonski ladjedelniški strokovnjaki so zgradili namreč neke vrste žepno podmornico, katere vsa posadka šteje le 3 možje. Temu primerna je seveda tudi velikost podmornice, ki je dolga le 5.4 m in odriiva vsega skupaj komaj 1 tona vode. Ta podmornica je mišljena kot izrazito napadno orožje in ima dve lansirni cevi za torpedo. Podmornica nosi vsega skupaj s seboj le dva razmeroma majhna torpeda, ki sta že vstavljeni v lansirni cevi.

Za pogon podmornice pri vožnji nad vodo služi Dieslov motor za 100 konjskih sil. Motor je tudi sklopljen z generatorjem, ki pri vožnji nad vodo polni akumulatorje, katerih tok je potreben za pogon strojev pri vožnji pod vodo. Največja prednost teh podmornic je ta, da imajo pri vožnji nad vodo hitrost do 36 vozlov. So torej mnogo hitrejši, kakor velike vojne ladje. Poleg tega imajo te podmornice akcijski radij do 1000 km, kar je izredno mnogo. Konstrukcija podmornic je zelo močna, tako da so na poizkusnih vožnjah s temi podmornicami dosegli globino 250 m, kar za mnogo presegajo potapljaške sposobnosti vseh dosedanjih, tudi največjih podmornic, ki se spuste lahko kvečjemu 130 m globoko. Zaradi močnega oklepa so podmornice izredno odporne tudi proti poškodbam pod vodno površino. Poleg tega pa se te podmornice zaradi velike hitrosti in okretnosti tudi pod vodo z lahkoto umaknejo tem bombam, ki so doslej uničile še največ podmornic.

Oprema podmornic pa je seveda zelo skromna. Že posadka treh mož je izredno obremenjena v svojem delu. Kapitan vodi podmornico in nadzira vožnjo

skozi periskop, krmar izvaja pitanova povelja in krmarji djičo, strojnik pa streže moju. Še najbolj verjetno je, da bodo dale take podmornice risto uporabiti v bližini Ostanca pa še druga možnost: like bojne ladje bi jih gled njihovo izredno majhnost voziti v velikem številu s Kadar bo vojno ladjeje na lo na sovražnika, bi se dale mornice hitro spustiti v v Zato imajo te podmornice premcu in krmi močne žele obroče, v katere lahko se žerjavi s kljukami in jih spuste v vodo. Če bi se upor podmornice na ta način lahko v velikem roju napad vrazno ladjeje. Njihova trost, še bolj pa okretne majhne dimenzije bi jih var pred zadetki topniškega opa posebno zaradi tega, ker bi mornice lahko prvi del pota mironje sovražnemu ladjevju op pod vodo. Če bi take podm ce imele še drzno moštvo in nastopile v velikem številu lahko napravile sovražniku sarmno škodo, ki bi verjetno Haščala za odločitev v pom bitki.

IZ DOMOVINE

Izpit za 3000 oseb, ki naučile brati in pisati. Iz jeva poročajo, da je bilo teklem letu delo za pobijanje pismenosti v Bosni in Her vini zelo uspešno. V prete mi se je naučilo brati in na področju Bosne in Her vine okrog 30,000 oseb, kar bilo sporočeno na glavni ščni hrvaškega kulturno društva "Napredek." Tok pa so še manjkala poroč mnogih krajev. Ta poroč vedno prihajajo, vendar sedaj lahko reče da je oseb, ki so se naučile brati sati, zraslo na 33,000. Ne se je odrezalo Rakitno v J govini, kjer se je naučilo bp pisati okrog 1600 oseb, od rih se je podvrlo izpitu Rakitno pa bo vsekarok silo občina Široki Brijeg, so se deloma že vršili izpiti v izpiti so bili v začetku tembra. Kakor računajo, stopilo pri teh izpitih ok 000 kmetov in kmetič, ki pri naučili brati in pisati. Prv tih tako ogromnega števila didatov je delovalo 30 izpit komisij.

Železobetonski most Mestinjščico pri Podčetrniku davno je bila na tehnično delku banke uprave v Lj Nise in drugi licitacija za zgrad lezobetonskega mostu čez njščico in za preureditev om vinske ceste v bližini mo mostu v Sodni vasi pri šcal trtku. Gradbena dela za m cesto so bila preračunana 593,091 din Najugodnejši m dnik je bilo gradbeno po ita Karel Jezernik, ki je prevr blo za 592,838 din. Ban je a cijo potrdil.

Če verjamete al' pa ne

Mati prigovarja na vse v ne sinkotu, da bi pojedel p pr na krožniku. Oglasi se ali s pravi: "Tako se ne vzgaja o se Vsak človek, pa naj bo še Raz majhen, ima svojo voljo lo moramo upoštevati." opil "Dobro, pa ga ti vzgaj bil bo lahko delal, kar bo hotel j videla, kaj bo iz njega." m z Oče se obrne k sinkotu San reče: "Vidiš, Tonček, jaz hadi bom silil, da poješ, kar ti j č ti dela na krožniku. Sam ogel, in kakor boš odločil, tako ga upoštevaj. Torej odloči se r bo večerjo, ali pa za pešev batini, ki ti jih bom namet so ne boš žrl!"

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Lahko noč, fant!"
"Lahko noč, oče! Želim Melnu skorajšnjega zdravja!"
Ločila sta se. Oče je odšel ob toku navzgor domov na haciendo, sin pa mimo jezera navzdol po konja in v tabor.
Zlezel sem iz vode, pobral za mom svoje reči in stopil v li. Tudi žid Jakob Silberstein je pel. Njegove hčerke, lepe Judite, — pa nisem videl nikjer.
Orjaškemu Herkulu veselo razpoloženje rojakov očividno ni bilo po godu. Še bolj se je oddaljil od njih in nehoti prišel meni bliže. Razburjen je bil videti, hlastno, neenakomerno je stopal, sunkoma se je obračal. Ali ga je spet razjezila Judita, v katero je bil do ušes zaljubljen, ki pa ni hotela nič slišati o njem?
Haciendera ni bilo videti. Tak plemenit gospod se seveda ni pečal z revnimi izseljenci —. Le njegov kozari mayor domo je oblastno stopal po dvorišču. Tudi Meltona ni bilo videti in starega Wellerja tudi ne.
Dolgo dolgo sem čakal do ramen pogreznjen v vodo, da so končno Herkulove misli krenile v tako smer, ki je bila meni polvolji. Počasi je prišel k potoku in obstal na bregu, pa še vedno kakih petnajst korakov oddaljen.
Opozoriti sem ga moral, pa ne iznenaditi ali celo prestrašiti. Izdal bi me bil.
"Herkul!" sem zaklical polglasno.
Ozrl se je, poslušal in osupel gledal, ko nikogar ni videl. Povedal sem še svoje ime in dejal: "Ne prestrašite se! Tule v vodi stojim in prežim na vas. Govoril bi rad z vami. Pridite bliže!"
Obotavljaje se je stopil ob potoku. Čudno se mu je zdelo, da ga kličem iz valov. Vzravnaval sem se, svit ognja je posiljal na moj obraz.
Spoznal me je.
"Vi ste —? Res vi —? Je mogoče —? Ste šli za povodnega moža —? Ali pa mislite morabiti v kalnem ribariti?"
"Ne eno ne drugo! Sedite ob bregu v travo! Če stojite, bi bilo sumljivo!"
Sedel je.
"Skrivate se —? Seveda —! Razumem, da se morate skrivati —! Slaba bi vam predla, če bi vas zalotili hacienderovi ljudje!"
"Kako to?"
"Ne veste? Radi Meltona!"
"Radi njega —?"
"Da! Zahrbtno ste ga napadli in izropali! Orožje, denar, vse ste mu vzeli! Le s težavo vam je ušel in na begu je v temi padel s konja ter si izvinil roke v zaprtih."
"A — tako —!"
"Da, tako! Delate se, kot da bi o vsem tem ničesar ne vedeli! In menda tudi tega ne veste, da ste konje kradli?"
"Tisto je seveda res, priznam. Ampak prav za prav jih nisem sam kradel, pač pa sem povzročil tatvino."
"Lepa reč!"
Pa pustiva šalo na stran! Kod pa ste se klatili vse dni? Konj vam je zdiljal in pobegnill z vami. Nekaj časa sem jezdil za vami, pa sem se moral vrniti, nikjer vas ni bilo videti. In ko pridemo na haciendo, pa zvedo, da ste prispeli že pred nami —. In zagrešili celo vrsto zločinov, ki jih pač tudi v tej deželi kaznujejo —.
In haciendero vam ni dal službe, celo čez mejo vas je napodil, sem čul —."
"Nisem dobil službe, ker je nisem hotel sprejeti, in klatil sem se povsod tam, kjer se bom najbrž še nekaj časa klatil, namreč v okolici haciende."
"Čemu? Še vedno sumite, da se bo nekaj zgodilo?"
"Da! In pokazalo se je, da je moj sum zelo upravičen. Moje slutnje se bodo kmalu uresničile. In žal še huje, nego sem sumil."
"Bežite bežite —!"
(Dalje prihodnjic.)

Klatež

Veter je pihal od vzhoda. Fleming je zaril roke v žepce in se malo stresel. Toda ni vstal s sedeža, od koder je imel razgled preko reke. Skoraj da se ni zavedel mraza; reka ga je vedno očarala.
Rad je gledal migotajočo rdečo luč, ki je odsevala iz temine; rad je poslušal lahno vršee šumenje — zamoljko, zadovoljno šumljanje valčkov, ki so oplakovali kamenje; ves prevzet je gledal odsvit luči, kadar je kakka temna barka počasi peljala mimo.
Reka je bila visoka ta večer. Tlak je bil vlažen. Močno deževje zadnjih dni je ponehalo, toda Fleming je vedel, da je le začasno prenehalo. Nad lučmi se je nebo približalo.
Fleming si je zapel dežni plašč do vratu in je bil zadovoljen.
Na Pobrežju je bilo mnogo ljudi. Nekateri so se sklanjali preko ograje in zrl dol v vodo. Fleming je vedel, da večina njih ne misli na svetlobe in sence, na plesoče črne valove, ki so jih prešinjali prameni rdeče, zelene in rumene luči; ti niso videli poezije reke in niso čuli njene glasbe.
Voda je bila višja kakor kdajkoli zadnja leta. Neprestano deževje in naraščanje vode. Reka je bila ta čas nekaj novega. Prav zaradi tega so ljudje strmeli v njeno temo.
Fleming ni vedel, kdaj je mož zaprav sedel poleg njega. Toda spregovoril je in prestrašil Fleminga.
"Dobro, da je dež vendarle ponehal!"
Fleming se je obrnil. Videl je,

da so moževi čevlji bili obnošeni in blatni. Takoj je pogledal proč.
"Dobili bomo kaj kmalu drugega!" je odvrnil.
Pozabil je reko in izginjajočo ladjo. Vse njegove misli so bile zdaj pri tem možu. Vselej je vedel, da je bila množica tista, ki je napravila to mesto zanj tako mikavno. Opazoval je ljudi, kakor je opazoval reko.
Tako mnogo različnih ljudi je šlo mimo. Reka je zmeraj ostala, medtem ko so ljudje odhajali. Fleminga je zanimal mož.
Zdaj si ga je natančno ogledal. Moževo lice je bilo mrko in vedro hkrati. Čeljust mu je bila močna, oči jasne. Bil je majhen, čokat človek močne rasti. Fleming je opazil oguljenost njegove obleke.
Bilo je videti, da je bil mož željan pogovora.
"Še dežja?" je dejal. "Upam, da ga ne bo! Zame bi bila presneta smola, če bi ga nocoj še dobili!"
Fleming je tedaj neugodno občutil, da mož nocoj ni imel kam iti domov. Skušal je odvrniti pogovor od te stvari, zato se je preziral in je naposled kar nenadno naravnost vprašal: "Pa ne spite zunaj?"
Mož je prikimal.
"Kaj . . . menda ne tukaj?"
"Bom, če mi uspe."
"Pa saj se vendar dobe prostori, kjer bi mogli prenočiti?"
Mož je odkimal.
Za trenutek je nastal premor. Fleming ni vedel, kaj naj reče. Bilo je očitno, da mož ni imel denarja, da bi plačal prenočišče. Fleming je spoznal na trmastem izrazu njegovih čeljusti, da bi bilo brezuspešno govorjenje o "tistih prostorov, kjer vsakdo lahko dobi posteljo."

Ali ni mož pravkar rekel, da spi zunaj — in je to povedal s takim prepričanjem, da je Fleming vedel, da je za moža s tem zadeva končana?
Oba moža sta gledala preko reke.
"Narašča!" je dejal tujec.
Fleming je pritrđil in dodal: "Poglejte no oni pramen luči. Ali ni čudovit? Glejte — lahko vidite cel odsev poslopja onstran. Ali pa se vi ne menite za takele reči?"
"Človek ne more jesti odsevo!" je dejal mož.
Fleming je z občutkom neugodja zmignil z glavo. Ves čas svojega govorjenja je mislil na svoje malo stanovanje, ki je bilo oddaljeno pet minut hoje.
Domislil se je svoje male, a udobne spalnice in sprejemnice poleg nje s širokim divanom . . . Ni mogel pozabiti divana.
Moževe besede so ga vznemljevale. Morda ga niso toliko besede kot glas, s katerim so bile izgovorne. Glad! si je mislil Fleming. Nekaj strasčnega je v gladi! Nekaj ponižujočega je, pomisliti, da je vsakdo lahko lačen . . . da lahko strada.
Vedel je, kaj bo storil. Bila je blaznost. Toda vendar bo to storil. Mora poizkusiti prepediti take misli. Bilo bi nes pametno gojiti tako ljubezno do bližnjega.
"Hočete reči . . . da ste lačni?" je rekel.
"Dejal sem le, da ne morete jesti odsevov reke!" Mož se je odmaknil na klopi. Fleming je zdajci postal vesel. On je pravi mož, si je mislil. Ne mara moje pomoči. Ponosen je.
Izlahka, polagama je Fleming izvlekel vso storiijo iz svojega novega znanca. Bila je čisto preprosta. Uporniška otroška doba,

zmerno dobra vzgoja, ki je bila nenadno prekinjena zaradi očetove smrti. Piše se Jackson, je rekel. Ni mogel strpeti doma; zbežal je z doma. Misli je na morje, pa ni bilo lahko. Malec se je prepustil tokovom. Nikdar ni storil nič dobrega. Zdal pa . . . je bil tukaj, brez denarja, toda jutri se mu obeta služba. Da ni dežja, bi bil še dovolj zadovoljen. Toda prav nocoj si res ni želel biti premočen do kože. Zakaj svetli obei so se mu kazali za jutri. Bila je smola, da mu je ves denar pošel.
Ponuditi temu človeku denarja, na to ni bilo misliti. Bilo ga je celo težko pregovoriti, da naj gre spat na njegov divan.
Fleming je vtaknil ključ v ključavnico.
"Vse to je vaše?" je vprašal Jackson.
"O, ne, hiša je oddana najemnikom. Moje stanovanje je v pritličju. Starinska hiša, kakor vidite. Je precej značilna za ta konec sveta. Meni je všeč."
"Da," je rekel Jackson, "tudi meni je všeč."
Fleming je postavil predenj mesno konzervo in odprl vrč z vloženo zelenjajo. Tudi steklenica rdečega vina je bila v njegovi shrambi.
Po večerji sta posedela, kadila in se razgovarjala.
"Res je lepo," je dejal Jackson, "da ste me kar tako vzeli na stran. Ni mnogo takih ljudi, ki . . ."
"Vsakdo bi."
Fleming je pogledal v svoj kozarec. Vsakdo bi? Kakopak da samo kak zanesenjaški bedak bi storil! Tujca. Možja, ki ga je srečal na Pobrežju. Človek, ki je povedal verjetno zgodbo.
Tedaj je Fleminga prevzelo neugodje. On ni bil borec . . . Zmeraj je bil precej slabika. Pred enim letom je opustil svoje delo. Imel je dovolj denarja, da bo živel preprosto življenje. Bolje je živeti preprosto, kakor sploh ne živeti.
Ta mož Jackson je imel silno postavlo. On Fleming, je bil bedak, kako lahko bi bilo zanj, da bi bil zapustil klop in odšel sam domov.
"Ali je mnogo ljudi v hiši?" je malomarno vprašal Jackson. Fleming ga je pogledal v oči in se zlagal: "Ho, kar dovolj jih je!"
"Menim, da mora biti to stanovanje pošteno drago. Mislim, ker je tako v sredini mesta . . ."
"Ne takele hiše. . . Saj je oddana po sobah. In cela kopic ubogih družin. . ."
Jackson je kazal zanimanje. "Povejte mi kaj o sobah!" je dejal odkrito. "Veste, če si jutri zagotovim delo, hočem kje poceni stanovati."
Flemingovo srce je pričelo biti proti rebrom. Kakšen tepec! Smešen tepec! Privedel je tujca v to hišo. Bilo je jasno, da je mož bil lopov. Zakaj bi sicer izpraševal take reči? Kakšen tepec!
Kajpada je mož iskal povabila Saj zaradi tega je prisedel na njegovo klop. Zato je pričel govoriti! In on, Fleming, je bil tepec. Dopustil je, da mu je trenutno čustvovanje prevzelo pamet. Moral bi si olajšati vest s tem, da bi dal možu denarja. Seveda bi ga možakar sprejel. Samo . . . ta je imel nekaj drugega v mislih.
Zvižo so se zaiskrile Flemingove oči. Bil je slab mehkočutnež, toda vendar tako popoln tepec, da bi se povsem predal tujčevim nameram.
"Šest družin je v hiši," je rekel. "Seveda je to stanovanje najrazkošnejše. Kakor rečeno, ostali del hiše je oddan po posameznih sobah . . . in celo jaz nisem sam. Vsi skupaj so strahovito ubožni ljudje. . . V vrhнем nadstropju prebiva družina petih ljudi. Prav za prav so v podstrešnih prostorih. Pod njimi živi neki mornar z ženo

in tudi neki stari upokojenec ima poleg sobo. . . Samo taki stanujejo tod. In seveda v podprilijhu. . . Doli stanuje majhna krojačica. Uboga stara ženska — je pohabljen. Spodaj sedi — in lahko si mislite, da ji ni prelahko — in šiva in šiva na svojem starem stroju."
Jackson je pogledal naokrog po sobi.
"Po tem tu se ne bi zdelo."
"Oh, saj sem rekel, da je to že kar sijajno, če se primerja z ostalimi stanovanji."
"Ne, ne, si je mislil Fleming, ne bom ti povedal, da je v prvem nadstropju neka ženska s šatuljo draguljev, za katere bi se trud izplačal. Ne, tak bedak pa že nisem. . . In ne bom ti povedal, da ni v podprilijhu nič drugega ko vinska klet polkovnika Wragga."
(Dalje prihodnjic.)

IZ DOMOVINE

Tatovi odnesli 4350 din. Najemnik Jožef Ditmajer z Rdečega brega pri Sv. Lovrencu na Pohorju je prijavil orožnikom, da so mu nepoznani tatovi odnesli iz hiše malo stenško omarico, v kateri je hranil 4350 din gotovine. Omarico je našel v gozdu kakih 150 m od hiše, pa prazno. Po vseh okolnostih so sodišče izvršilo tatvino ljudje, ki živijo v neposredni bližini, po drugih govorcih pa tatvina sploh ni bilo. Zagonetna tatvina se raziskuje naprej.

MALI OGLASI

Oda se stanovanje

Stanovanje 5 sob in kopalnice, spodaj, se odda mirni družini. Vprašajte na 7002 Becker Court, med 70. in 71. cesto, suite št. 4. (3)

Delo dobi

izkušena, strežajka v restavrantu in gostilni. Mora biti stara nad 21 let. Hodi spat domov. Oglasi naj se med 5 in 7 zvečer na 747 E. 185. St. (3)

Soba v najem

Odda se v najem poštenemu in mirnemu fantu ali ženi soba s prostim vhodom; kopalnica in gorkota. Vprašajte na 1245 E. 60th St. (2)

Stanovanje se odda

V najem se da stanovanje, obstoječe iz 4 sob in kopalnico. Vse na novo dekorirano. V sredi slovenske naselbine. Naslov se izve v upravi tega lista. (2)

Odda se stanovanje

obstoječe iz 4 sob; vse ugodnosti. Nahaja se na 736 E. 93. St., vpraša se pa na 7215 Myron Ave. (1)

Lepa prilika!

Priliko imate kupiti prav poceni tri popolnoma nove kose pohištva za spalnico. Še nobenkrat rabljeno in se prodaja zelo poceni. Vprašajte na 9500 Yale Ave. ali pa na 1046 E. 69. St. (1)

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

Vsak petek serviramo ribjo pečenko ENdicott 9359 6% pivo, vino, žganje in dober prigrišek. Se pripravljamo za obisk. Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.

878 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje. Welding.

J. POZNICK — M. ZELODEC

Glenville 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KEMmore 2337-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Slika nam kaže Anne McGinis, telefonistko iz New Yorka, ki je vsa založena z dalikami, katere bodo uslužbenke telefonske družbe razdelile med revne otroke vraznih bolnišnic in zavetiščih. Krog 3.700 otrok bo obdarovanih.

V nekem pristanisku na Islandiji kanadski in angleški vojniki razlagajo tovor s ladje, pri tem pa imajo tudi domači otroci precej veselja, ko se z vojniki prepeljavajo na truhah. Islandija je v času vojne pod angleškim varstvom, zato pa tam vzdržuje močno vojaško posadko.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Morala bo otroka pustiti na enem izmed Lavransovih dvorov ali pa počakati poletja na Jorundgaardu — v tem primeru pa se bo moral on vrniti pred njo domov. Predočil ji je vse to večkrat zaporedoma, a se je potrudil, da bi govoril mirno in prepričevalno.

Potem se je domislil, da bi morda kazalo prinesiti iz Nidarosa s seboj to in ono, kar bi tašča lahko rabila pri sedmini — vina, voska, pšenične moke in rajskega pšena in podobno. Nazadnje sta se pa le odpravila in dospela na Jorundgaard tisti dan pred praznikom sv. Jederti.

Toda doma se je za Kristino zasukalo vse čisto drugače, kot si je prej mislila.

Čutila je v sebi veliko hvaležnost, da ji je bilo dano, še enkrat videti očeta. Če je pomislila, kako se je veselil, ko je prišla, in kako se je za to zahvaljeval Erlendu, je bila od srca vesela. Toda čutila je, da je zdaj tako zelo odrinjena, in to jo je bolelo.

Le še mesec dni, pa pride njena ura; zato je Lavrans strogo prepovedal, da bi pomagala pri strežbi; ponoči ni smela bedeti z drugimi pri njem, pa tudi mati ni dovolila, da bi ji kljub tolikemu delu vsaj malo pomagala. Ves dan je posedala pri očetu, toda le redkokdaj sta bila kakšno uro sama. Skoraj sleherni dan so na dvor prihajali gostje — prijatelji, ki bi še enkrat radi videli Lavransa Bjorgulfssona živega. To je očeta veselilo, čeprav ga je hudo utrujalo. Vedro in presrečno se je razgovar-

jal z vsemi, ženskami in možmi neznatnimi in velikaši, starimi in mladimi, se jim zahvaljeval za njihovo prijateljstvo, jih prosil, naj molijo za njegovo dušo, in izražal željo, da bi se srečal z njimi na dan veselja. Ponoči pa, ko so bili pri njem njegovi najbližji svojci, je ležala Kristina na izbi, strmela v temo in ni mogla zaspati, ker je mislila na očetovo smrt in na nespamet in hudobijo svojega srca.

Z Lavransom je šlo naglo h koncu. Bil je vse dotlej na nogah, dokler ni bila Ramborg povila otroka in ni bilo več treba biti Rangfridi toliko na Formu; nekega dne se je bil tudi popeljal tjakaj in obiskal hčer in vnučico; deklico so bili krstili za Ulhvildo. Nato pa je legel ter ni kar nič vstal.

Ležal je v veliki sobi pod gornjim nadstropjem. Tam so mu na klopi s častnim sedežem napravili nekakšno posteljo; visokega vzglavja namreč ni mogel prenašati; takoj se mu je začelo vrteti v glavi, omedleval je in dobival srčne krče. Da bi mu puščali kri, se niso več upali; jeseni in pozimi so to morali tolikokrat storiti, da je bil zdaj ves malokrven, in mogel je le malo jesti in piti. Tenke in lepe očetove poteze so bile zdaj ostre in rjava barva je izginila iz njegovega zagorelega svežega obraza; lesketal se je žolto kakor kost, ustnice in očesni koticiki pa so bili brezkrvno blede. Gosti, plavi in z belimi nitmi pomešani lasje so ležali neostriženi, veli in onemogli na modro vzorčasti prevleki blazine; najbolj pa je bil spreminjen zato, ker mu je zdaj pod brado in po dolgem širokem vratu, kjer so se vile kite kot debele vrvi, rasla ščetinasta in siva brada. Lavrans je poprej strogo pazil na to, da se je pred vsakim praznikom obril. Telo mu je tako shujšalo, da so ga bile skoraj samo še kosti. Trdil pa je, da se dobro počuti, če leži tako zleknjen in se le malo giblje. In bil je zmerom vedro in vesel.

Za sedmino so klali, varili pivo in pekli, nosili posteljino na zrak in jo pregledovali — vse, kar je bilo moči storiti poprej, so zdaj postorili, zato da bi bil mir, ko bo prišel smrtni boj. Lavransa je vselej močno poživilo, kadar je slišal te priprave — njegova zadnja gostinja ne bodi najskromnejša, kar jih je bilo kdaj na Jorundgaardu: od svojega gospodarstva se hoče ločiti kar se da častno in dostojanstveno. Nekega dne je hotel videti tisti dve kravi, ki ju bodo vodili za pogrebom in sta bili namenjeni Sira Eiriku in Sira Solmundu — in res so mu obedve pripeljali v sobo. Vso zimo sta dobivali dvojno klajo in sta bili zdaj tudi tako lepi in rejeni kot planšarske krave okoli svetega Olafa, čeprav je zdaj spomladni primanjkovalo krme. Ko je ena krava nekaj pustila na podu, se je on sam najbolj smejal. Bal pa se je, da bi se njegova žena z vsem tem delom docela ne ugnobila. — Kristina je doslej imela samo sebe za dobro gospodinjico, saj za tako so jo imeli tudi doma v Skaunu, zdaj pa je videla, da v primeri z materjo čisto nič ne zaleže. Nihče si ni mogel razložiti, kako neki Rangfrid zmore vse svoje delo — in navzlic temu se je zdelo, kot bi nikdar ne bila dolgo proč od moža; tudi je vsako noč sedela pri njem in čula.

“Le nikar ne misli name, Lavrans,” je rekla in mu segla v roko. “Saj veš, ko tebe več ne bo, se bom že odpočila od vsega tega truda.”

Lavrans Bjorgulfsson si je bil pred več leti kupil pri bratih pridigarjih v Hamarju grob, Rangfrid Ivarjeva pa naj bi spremila njegovo truplo tjakaj in ostala pri njem; sklenila je, da bo kot oskrbovanka živela na nekem dvoru, ki so ga imeli mnenhi v mestu. Krsto naj bi najprej nesli v domačo cerkev, z bogatimi darovi zanjo in duhovnika, zadaj naj bi peljali Lavransovega žrebca z vso opremo in orožjem, ki naj ga Erlend odkupi za štirideset pet mark srebra. Dobi pa naj orožje seveda eden izmed njegovih in Kristinih sinov — najrajši otrok, katerega zdaj nosi, če bo sin, morda bo nekoč tudi kak Lavrans na Jorundgaardu, se je bolnik nasmehnil. Na poti po gudbrandski dolini navzdol naj bi truplo prav tako zanesli v več cerkva, kjer naj bi ostalo čez noč; tem cerkvam je bil Lavrans v oporoki zapisal darove v denarju in voščence.

Nekega dne je Simon omenil, da se je tast preležal — pomagal je bil namreč Rangfridi, ko je bolnika prekladala in umivala.

Kristina je bila vsa obupana radi svojega ljubosumnega srca. Kako težko ji je delo, da sta bila oče in mati s Simonom Andressonom tako zaupljiva.

Bil je na Jorundgaardu tako domač, kot ni bil Erlend nikdar. Skoraj vsak dan je stal njegov veliki kosmati konj privezan k plotu, Simon pa je sedel v klopu in plašču v sobi pri Lavransu; da ne bo dolgo ostal, je vselej dejal. Kmalu nato pa je stopil na prag in zavpil, naj k njemu vendarle peljejo v hlev. Znanje so mu bile vse očetove zadeve, hodil je po skrinjico s pismi in iskal v njej listine in prepise, pomagal je Rangfridi pri njenih opravkih in govoril z velikim hlapcem o poljskem delu. Kristina se je domislila, kako bi bila nekoč vse na svetu dala za to, da bi bil njen oče vzljubil Erlenda — toda koj prvokrat, ko je bil oče potegnil z njim in zoper njo, je bila precej storila najhujše, kar je bilo mogoče —

Simon Andresson je bil močno žalosten, da bo tako hitro moral izgubiti tasta. Neizrekljivo pa ga je veselilo, da je dobil to malo hčerko. Lavrans in Rangfrid sta venomer govorila o mali Ulhvildi, in Simon je znal odgovoriti na vsa njuna vprašanja o zdravju in uspevanju malčice. Tudi tukaj je Kristina čutila, kako jo ljubosumnost zbada v srce — Erlend se nikdar ni na ta način brigal za njene otroke. Včasih se ji je zdelo skorajda smešno, ko je Simon, ta ne več mladi mož s svojim težkim, rjavo rdečim obrazom sedel tankaj in tako izvedeno govoril o tem, kako dojenčka ščiplje po trebuhu, in o njegovi ješčnosti.

Nekega dne je bil prišel Simon ponjo, češ, da jih mora vendar obiskati in pogledati malo k sestri in njenemu detetu.

Dal je bil popolnoma prezidati staro črno sobo z ognjiščem, v kateri so več sto let bivale formoške žene, kadar so pričakovale poroda. Ognjišče je bilo odstranjeno, sezidali so bili peč in ob eni strani peči toplo in prijazno postavili lepo, z rezbarijami okrašeno posteljo, in na steni ravno nasproti nje je visela krasno izrezljana podoba Matere božje, tako da si jo s postelje zmerom lahko izmed pred očmi. Po tleh so bile položene podnice, v steno je bilo vstavljeno stekleno okno in soba je bila opremljena z ličnim, majhnim pohištvom in novimi klopami. Simon je hotel, naj bo to Ramborgina ženska soba, sem bi mogla spraviti svoje lastne stvari, mogla bi postreči svojim prijateljem, in kadar bi bila na dvoru gostija, bi se mogle semkaj umakniti tiste žene, ki niso rade zraven, kadar v teku večera može premaga pijanost.

Bivši jugoslovanski vojni minister, general Peter Pesič, ki je star 69 let, je bil sedaj ponovno pozvan od vlade, da nadomesti generala Nedića. General Pesič je bolj naklonjen očišču, Nedič pa je bil Angliji.

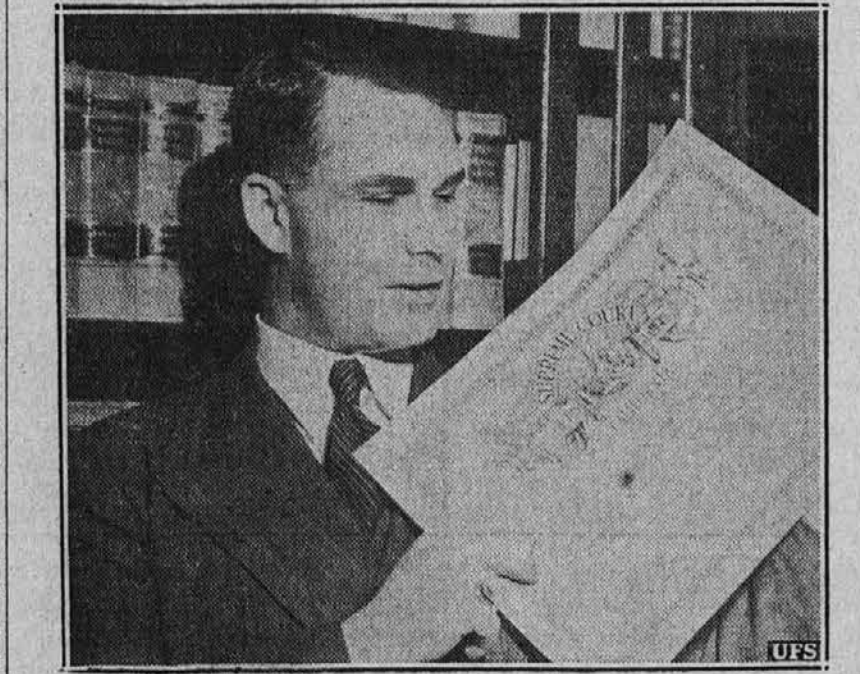
Ramborg je bila gostu na čast legla v posteljo. Bila je okrašena s svileni ruto in rdečim žitvomcem, obrobljenim spredaj na prsih z belo kozuhovino, pod hrbtom je imela s svilo prevleče-

Robert P. Patterson, pomozni vojni tajnik in bivši sodnik, pričakuje, da bo dobil on podtajniško mesto v vojnem oddelku. To je nov urad, ki je bil sele pred nedavnim upeljan od kongresa.

Po nemških radio poročilih se doznava, da bo dobil Dr. Sven Hedén, slavni švedski raziskovalec posebno službo in sicer kot predsednik mednarodnega odbora za begunce.

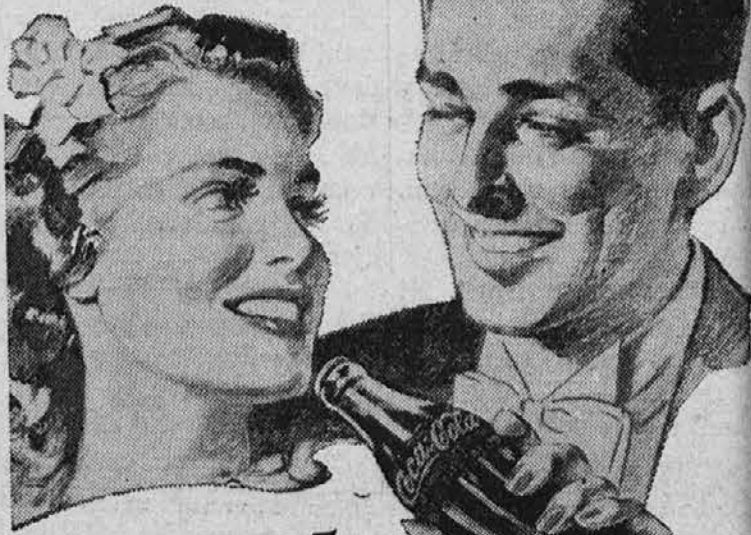
Donald A. Wilkinson je star 26 let in slep, vendar pa ga to ni oviralo, da bi ne bil študiral. Pred kratkim je napravil advokatski izpit na vseučilišču v Kaliforniji.

Francozi trdijo, da je to jamo sredi ceste v Marseille, v nezasedeni Franciji, naredila angleška bomba. Anglija je pripravljena stvar preiskati in tudi plačati odškodnino.

ne blazine in čez odeje je bil razprostrt kos žameta s cvetličnim vzorcem. Pred posteljo je stala zibka Ulvihilde Simonove. Bila je tista stara, švedska zibka ki jo je bila prinesla s seboj Norveško Ramborg Sunes (Dalje prihodnjich)

“Vedno osvežujoča”

5c

“Slastna in osvežujoča.” Zato ima pa vsak rad Coca-Cola. Imejte vedno dovolj steklenic ledenomrzle v vaši ledenici, da boste postregli prijateljem.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect 0333

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE MATERE

Mary Glavich

ki se dne 2. januarja, 1939 mirno v Bogu zaspala.

Frenaglo blage skrbne roke so bile za vedno sklenjene. Bcg odzvel je drago mater, ki svet je nam ne more dat. Srce zlato našlo je pokoj, kjer ni trpljenja, ne skrbi, odšli v nebeške ste višave, prosite ljubega Boga za nas.

Zalujoče HČERE in ZETA.

Cleveland, O., 2. januarja, 1941.

POZIV NA DELNIŠKO SEJO

V četrtek, 9. januarja, 1941, ob 8. uri zvečer se pričel delniška seja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Zborovanje se vrši v avditoriju N. Doma.

JANKO N. ROGELJ, predsednik SND.

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz vedno in ob vsaki uri na raspolago. Mi smo vedno pripravljeni s najboljšo postrežbo
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 0583
COLLINWOODSKI URAD: 452 E. 152D STREET Tel.: KEmore 3118

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

“ENGLISH-SLOVENE READER”

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Štefana Lunder

ki je preminil 2. januarja, 1937

Leta štiri počivaš v grobu, nam pa še tolažbe ni, upanje nas le tolaži, da vidno se nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

MARY LUNDER, soproga.
STEPHAN in ADOLF, sinova.
HERMINA, poroč. RACE; MARY in JOSEPHINE, hčere.
JOE LUNDER, brat.

Cleveland, O., 2. januarja, 1941.

Sir Frederick Phillips, angleški zakladniški podtajnik je dospel v New York z preko-oceanskim letalom. Namenjen je v Washington na razgovor glede denarnega posojila Angliji.